

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **J. V.**, zast. Mgr. Milanem Šikolou, advokátem se sídlem Metodějova 450/7, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2022, č. j. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 6. 2023, č. j. 32 Ad 22/2022-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se u Krajského soudu v Hradci Králové bránila proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2022. Žalovaná neshledala důvod pro změnu stupně invalidity žalobkyně z druhého na třetího stupně, a svůj názor nezměnila ani v řízení o námitkách.

[2] Krajský soud žalobu zamítl. Uvedl, že zdravotní stav žalobkyně byl posouzen celkově třemi posudky (dvěma ve správním řízení a jedním v řízení soudním). Posudky dospěly ke shodnému závěru, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni, neboť pokles její pracovní schopnosti dosahuje 50 %. Krajský soud nevyhověl návrhu na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, neboť posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí byl úplný a přesvědčivý. Krajský soud se neztotožnil ani s názorem žalobkyně, že posudkové komise nejsou objektivní.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Je přesvědčena, že její zdravotní stav nebyl správně a objektivně posouzen. Stěžovatelka poukázala na to, že všechny posudky vypracovaly posudkové komise řízené orgány

sociálního zabezpečení a zaštiťované Ministerstvem práce a sociálních věcí, jemuž je žalovaná podřízena. Již jen proto lze pochybovat o objektivitě závěrů posudkových komisí.

[4] Stěžovatelka dále uvedla, že krajskému soudu navrhla, aby byl její zdravotní stav posouzen znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství, tedy nezávislým subjektem. Krajský soud pochybil, pokud tak neučinil.

[5] Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s krajským soudem. Jelikož ani posudek v soudním řízení neprokázal invaliditu třetího stupně, krajský soud správně žalobu zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná.

[7] Podle § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud (NSS) odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (kritérium přesahu vlastních zájmů vyložil NSS v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] NSS v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky neshledal.

[9] Stěžovatelka nesouhlasí s hodnocením poklesu své pracovní schopnosti pouze o 50 %, neboť se tím nezměnil stupeň její invalidity (ze druhého na třetí, jak požadovala). Příčinu spatřuje především v neobjektivním hodnocení svého zdravotního stavu ze strany posudkových komisí, které jsou podřízené orgánům sociálního zabezpečení, resp. Ministerstvu práce a sociálních věcí, a nemohou tak být nezávislé.

[10] K této námitce NSS odkazuje např. na své rozsudky ze dne 29. 5. 2003, č. j. 5 Ads 4/2003-35, č. 33/2003 Sb. NSS, či ze dne 22. 9. 2009, č. j. 3 Ads 141/2008-54, v nichž se takovou otázkou již zabýval. Plyne z nich, že sama skutečnost, že posudková komise je orgánem Ministerstva práce a sociálních věcí, není důvodem k pochybnostem o objektivitě jejích závěrů.

[11] Pokud jde o návrh žalobkyně na provedení důkazu znaleckým posudkem, krajský soud vysvětlil, proč tento důkaz neprovedl. Postupoval tedy v souladu s rozsudky NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, příp. ze dne 1. 4. 2008, č. j. 9 Azs 15/2008-108.

[12] V souladu s rozsudky NSS ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, č. 150/2004 Sb. NSS, či ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, lze navíc o důkazu znaleckým posudkem uvažovat teprve tehdy, pokud posudek posudkové komise nesplňuje požadavek celistvosti, přesvědčivosti a úplnosti. Takovou vadu posudku krajský soud v posuzované věci neshledal (srov. bod 32 napadeného rozsudku).

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[13] NSS uzavírá, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z přílehlavé judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Kasační soud neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelčina hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatelka úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá v řízeních ve věcech důchodového pojištění nárok na náhradu nákladů řízení ani tehdy, byla-li úspěšná.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu